

„Panenko Maria, co tady budu dělat, ...desetiletý děvče?“

Paní Otilie Hradilová se narodila v roce 1934 v Olšanech u Prostějova, kde strávila za druhé světové války dětství. Během války se paní Otilie a její rodina několikrát setkala s německými vojáky. Zimní prázdniny 1944 trávila se svou tetou z Prahy, která sesbírala od svých pražských známých oblečení. Teta potom oblečení v Olšanech vyměnila u sedláků za jídlo a vezly ho s malou Otilkou společně zpátky do Prahy¹. Narazily ale hned na nádraží na kontrolu německých vojáků. „Až na konec jsme šly a ten gestapák tam dotáhl ty její dva kufry a protože já jsem věděla, co v nich je, a to tam řvali ti gestapáci, že jsem si říkala, Panenko Maria, co tady budu dělat, ...desetiletý děvče? A teď ta tetina..., řekli jí, aby odemčela ten kufr. Ona ho otevřela, a ta její duchapřítomnost, ona rafla tu šrutku toho uzenyho, odklopila mu bundu a fukla mu ju tam. A on tou puškou jeden kufr zavřel, druhé a pryč.“

Ke konci války chtěli vojáci zachránit spíš sebe. V květnu 1945 paní Otilie sledovala, jak po sobě Němci v Olšanech zahlazovali stopy. „Tak tam oni ti Němci vyhazovali všecko možný a podpalovali to. Co měli, oblečení, no prostě všecko možný a já tenkrát jsem šla a oni tam vhodili na tu hromadu aj psací stroj, a teho mně bylo strašně líto, protože ten se rozbil. Oni ještě do teho puškama bili, prostě likvidovali to teho osmýho všecko takto.“

Němečtí vojáci se nastěhovali do domu paní Otilie. 8. a 9. května 1945 se rodina schovávala u známých ve sklepě. Jejich dům před německými vojáky chránil strýc paní Otilie.

„Spali, kde se dalo a on teda furt mezi něma chodil a nedal na sobě znat, že zná německy. Čili on všecko vyslechl, jak to bylo, jak to chtěli. No už samozřejmě cítili, že je konec války, to už věděli oni, protože jak ty letadla shazovaly ty letáky, tak ten strýc letěl za tu dědinu a ten jeden leták donesl. A tak ho donesl, já jsem byla hloupá, ale eště s jedním pánem to tam čtli a říkají: ,Tak, Německo kapituluje, jdou sem Rusi.‘“

---

¹ Za pašování potravin hrozilo vězení nebo dokonce trest smrti.